

Punapa punika Kayekten? - Nomer Lima

Sang Panglipur

Jeff Pippenger

2023-09-11

Sajarah kenabian sing wis kabukak ana ing sajroning pitu gludhug iku nandhani sajarah sing saiki kita leboki. Rahasia iku katutupan nganti tekané sajarah sing dipralambangaké déning iku. Iki yaiku wektu nalika Sang Panglipur, Rohing “kayekten,” ngudharaké kayekten sing déning Yokanan sinebut Wahyu Yesus Kristus, awit Yesus Kristus iku Kayekten. Ora mung tembung “kayekten” iku nglambangaké wataké Allah. Lan uga ora mung minangka wahyu bab Ahli Basa kang nggumunaké, yèn tembung Ibrani kanggo “kayekten” iku digunakaké kanthi cara-cara kang jero banget ing saindhenging Kitab Suci. Nanging uga mukjijat kang nggumunaké yèn nalika dingertèni dadi kunci kanggo mbukak ramalan-ramalan ing kitab Wahyu, lan kanthi mangkono mbukak sakabèhé Alkitab. Nanging iki mung kanggo wong-wong sing gelem ndeleng, krungu, lan netepi samubarang sing katulis ana ing kono, awit wektuné wis cedhak.

Supaya manungsa saged ngakoni “kayekten” kanthi cara kang ndadèkaké wong-wong iku kasucèkaké déning kayekten mau, diperlokaké anané Sang Roh Suci. Manungsa saged mangertos tembung “kayekten” sacara intelektual, malah saged gumun marang wigatining tembung mau, nanging “kayekten” iku kudu dipangan. Kayekten iku kudu dipunlebetaké ing batin lan dipundadosaké pérangan saka pengalamaning pribadi, amarga pangandika mau nglantaraké kakuwatan nitahaké saka Allah marang wong-wong kang ngupaya supaya kaowahi dadi sarupaning gambar Kristus. Salah siji saka titik wiwitaning panaliten pribadiku ngenani tembung Ibrani kang dipunjarwakaké minangka “kayekten” yaiku para sarjana Ibrani, kang uga ngrembag sipat kang nggumunakaké saka tembung “kayekten” lan panganggoné ing Kitab Suci. Nanging ora ana alesan kanggo percaya manawa pangerten intelektualé babagan tembung “kayekten” iku wis nuntun wong-wong mau marang Kristus.

Kasunyatan kenabian manawa sabda iku kudu dipangan kanthi anané Roh Suci nggemakaké teges “lenga” miturut Sister White ing pasemon bab sepuluh prawan, lan uga katrangané bab rong golongan prawan sing padha ngentèni Sang Pengantèn lanang.

Sawijining lambang lumrahe kerep nduwèni teges luwih saka siji, lan teges iku kudu ditemtokake déning konteks panggonan lambang mau dumunung. Teges iku ora kena ditemtokake déning tegesing tembung miturut panemuné ahli tata basa utawa déning kerangka wektu sajarah nalika tembung iku ditulis. Loro pendekatan iku sing dicekel déning para teolog Adventisme kanggo nyangkal “bebener.” Sawijining lambang ditemtokake déning konteks panggonan lambang iku digunakake. Ing sajroning Rohing Ramalan, tembung “lenga” ing pasemon bab sepuluh prawan makili paling ora sawetara prakara kang béda-béda gumantung marang konteks pérangan wacana panggonan “lenga” iku kapacak. Yagéné siji golongan prawan nduwèni lenga, dene golongan sijiné ora?

“Ana sawijining jagad kang gumlethak ana ing piala, ana ing pangapusan, lan ing kasasar, ana ing wewayanging pati piyambak,—turu, turu. Sapa ta kang ngrasakake sesakit jiwa kanggo nggugahake wong-wong mau? Swara apa kang bisa nggayuh wong-wong mau? Pangrasaku kabeta menyang mangsa ngarep nalika pratandha bakal kaparingake, ‘Lah Sang Penganten Kakung rawuh; metua kowe kanggo nepungi Panjenengane.’ Nanging sawatara wong bakal wis nundha anggone oleh lenga kanggo nambah lampune, lan kasep banget anggone bakal nemokake manawa watak, kang dilambangake déning lenga iku, ora bisa dipindhahake. Lenga iku yaiku kabeneraning Kristus. Iku nggambarake watak, lan watak ora bisa dipindhahake. Ora ana wong siji wae kang bisa njaminake iku kanggo wong liya. Saben wong kudu oleh kanggo awake dhewe watak kang wis disucekake saka saben rereged dosa.” Bible Echo, 4 Mei 1896.

Para prawan kang bodho ora nduwèni watak kang prelu supaya bisa kasil lumantar ing krisis kang bakal enggal rawuh. Wong-wong mau kurang kabenerané Kristus. Nanging lenga iku uga sawijining pekabaran, lan lenga ing pasemon bab sapuluh prawan ing “dina-dina wekasan” iku yaiku pekabaran pepènget pungkasan kang dipralambangaké déning Wahyu bab Gusti Yésus Kristus, kang kudu dirungokaké, diwacakaké, lan ditetepi.

“Para kang katetepaké lan katutah suci, kang ngadeg ing sacedhaké Pangéraning bumi kabèh, nduwèni kalungguhan kang biyèn tau diparingaké marang Iblis minangka kerub panutup. Lumantar para makhluk suci kang ngubengi dhamparé, Sang Pangéran njaga sesambungan kang tanpa pedhot karo para pedununging bumi. Lenga emas iku nglambangaké sih-rahmat kang dienggo déning Allah kanggo njaga supaya lampu-lampuné para pracaya tansah katampekani, supaya ora kedhep-kedhep banjur mati. Saupama lenga suci iki ora kawutahaké saka swarga lumantar pawartosing Rohé Allah, para sarana piala mesthi bakal nguwasani manungsa kabèh sakabèhé.”

“Gusti Allah kaaibaké nalika kita ora nampani pawartos sing Panjenengané kirimaké marang kita. Mangkono kita nampik lenga emas sing arep Panjenengané curahaké menyang jiwa kita supaya bisa ditularaké marang wong-wong sing ana ing pepeteng. Nalika swara panggilan teka, ‘Lah, pangantèn lanang rawuh; metua kowe padha nemoni Panjenengané,’ wong-wong sing durung nampani lenga suci, sing durung ngreksa sih-rahmat Kristus ana ing sajroning atiné, bakal nemokaké, kaya para prawan bodho, yèn wong-wong mau durung siyap nemoni Gustiné. Wong-wong mau ora nduwèni daya ana ing awaké dhéwé kanggo olèh lenga iku, lan uripé rusak remuk. Nanging manawa Roh Suci Allah dijuluk, manawa kita nyuwun kanthi temen-temen, kaya sing ditindakaké déning Musa, ‘Tuduhna marang kawula kamulyan Paduka,’ katresnané Allah bakal kacurahaké ana ing ati kita. Lumantar pipa-pipa emas, lenga emas iku bakal disaluraké marang kita. ‘Dudu srana kasektèn, utawa srana kakuwatan, nanging srana Roh-Ku, mangkono pangandikané Pangéran Gustining sarwa tumitah.’ Kanthi nampani sorot padhang kang sumunar saka Srengéngé Kabeneran, para putrané Allah madhangi kaya pepadhang ana ing donya.” Review and Herald, July 20, 1897.

“Lenga” iku pesen pungkasan, kang sepisan manèh, yaiku Wahyu Yesus Kristus. Ing perangan iku, wong-wong sing kepéngin nduwèni lenga kudu nyuwun kanthi temen marang

Gusti Allah kaya kang ditindakaké déning Musa ana ing guwa Horeb. Nanging gatekna, manawa kita arep “nyuwun kaya Musa” supaya Gusti Allah “nedahaké” marang kita “kamulyan”-Nya, kita kudu luwih dhisik nyuwun Roh Suci, yaiku Sang Panglipur. Manawa kita nglakoni mangkono, banjur lumantar para malaékat lan loro pipa emas, kita bakal nampani kabenerané Kristus. Kita ngapusi awaké dhéwé manawa kita mikir yèn kita bisa nedonga lan nyuwun kanthi temen kanggo wataké Kristus kaya kang disaranaké déning tradhisi lan adat Adventisme Laodikia supaya ditindakaké, déné ing wektu sing padha kita nolak pesen Wahyu Yesus Kristus. Kabeneran-Nya katularaké marang kita lumantar “pesen-pesen Rohé Allah,” kang katularaké déning loro wong kang katetepaké lan kasucèkaké, kang ngadeg ana ing ngarsané dhampar Allah. Nalika kita nolak pesen-Nya, kita nolak kabeneran-Nya.

Aku banjur mangsuli lan matur marang dheweke, “Punapa tegesipun kalih wit zaitun punika ing sisih tengenipun kaki dian lan ing sisih kiwaipun?” Aku banjur mangsuli malih lan matur marang dheweke, “Punapa tegesipun kalih pangipun wit zaitun punika, ingkang lumantar kalih pipa emas ngleleraken lenga emas saking dhirinipun piyambak?” Panjenenganipun banjur mangsuli kula lan ngandika, “Punapa sira boten mangertos punapa punika?” Lan aku matur, “Mboten, gusti kawula.” Panjenenganipun banjur ngandika, “Puniku kalih tiyang ingkang katetepaken lumantar pangurapan, ingkang ngadeg wonten ing ngarsanipun Pangéranipun saindenging bumi.” Zakharia 4:11-14.

Loro “wong kang katembung, sing jumeneng ana ing ngarsané Gustiné saindenging bumi,” uga dipratélakaké minangka loro seksi ing Wahyu pasal sewelas.

“Babagan loro seksi iku, nabi banjur ngandika maneh: ‘Iki iku loro wit zaitun lan loro kaki dian kang ngadeg ana ing ngarsané Gustining bumi.’ ‘Pangandika Paduka,’ pangandikané juru mazmur, ‘iku pelita tumrap sikil kawula lan pepadhang tumrap margi kawula.’ Wahyu 11:4; Jabur 119:105. Loro seksi iku nglambangaké Kitab Suci Prajanjian Lawas lan Prajanjian Anyar.” *The Great Controversy*, 267.

Apa dene kita nimbang paseksiné Zakharia utawa Yohanes bab saksi loro iku, konteks saka salah siji paseksi mau yaiku proses panyampaian pawarta, yaiku kayektèn pisanan banget kang kasebut gegandhengan karo pesen Wahyu bab Yesus Kristus ing Wahyu pasal siji ayat siji. Saka Sang Rama, marang Sang Putra, marang para malaékat, marang sawijining nabi, marang pasamuwan. Proses kang lumantar iku Kristus ngandika marang manungsa iku sawijining pangerten wigati kang kersa Panjenengané unglapaké ana ing sajroning pesen pepènget pungkasan. Iki cocog karo penekanan ing pangandikane loro-loroné, yaiku pesen malaékat kapisan lan katelu.

Pesen malaékat kapisan dipunlambangakên déning William Miller. Miller gadhah sawatawis ciri kenabian ingkang kedah dipunmangertosi. Panjenenganipun punika “Rama” saking gerakan punika, ingkang miturut tegesipun Alpha lan Omega nuntut bilih badhé wontên satunggaling putra. Panjenenganipun makili satunggaling gerakan ingkang dipunlambangakên déning nama “Millerite,” ingkang dados tembung kanggé satunggaling jinis watu. Panjenenganipun dipunginakakên kanggé ngatur satunggaling kumpulan

paugeran-paugeran Kitab Suci tumrap penafsiran kenabian. Paugeran-paugeran punika dados pérangan ageng saking pangandikanipun pesen-pesen Rohing Allah ingkang dipuntampik utawi dipunterima déning para saking generasinipun Miller nalika piyambakipun milih punapa badhé tetep ngugemi kawontenan Laodikia ingkang bodho utawi dados wong Filadelfia ingkang wicaksana. Minangka rama saking pesen malaékat kapisan, panjenenganipun nggambaraken satunggaling gerakan ingkang badhé martakakên pesen saking pesen malaékat katelu, lan pangertosan gerakan punika tumrap pesen kasebut badhé dipunarahakên déning satunggaling kumpulan mirunggan paugeran Kitab Suci tumrap penafsiran kenabian ingkang netepakên pesen malaékat katelu kanthi kukuh kados déné Miller dipunginakakên kanggé netepakên pesen malaékat kapisan. Allah botên naté ewah, Gusti Yésus Kristus tetep sami kala wingi, dinten punika, lan salawas-lawasipun.

Aja padha kliru, para sadulurku kang kinasih. Saben peparing kang becik lan saben peparing kang sampurna iku saka ing ndhuwur, lan tumurun saka Ramaing pepadhang, kang ana ing Panjenengane ora ana owah-owahan, lan ora ana wewayangan saka owahing gantèn. Miturut karsane piyambak Panjenengane wus nglairake kita lumantar pangandika kayekten, supaya kita dadi kaya woh kawitan saka sakehing titahing Panjenengane. Yakobus 1:16–18.

Ing wiwitan utawa pungkasan Adventisme, piwulang-piwulang saka Rohé Gusti Allah kang dilambangaké déning lenga, dipratélakaké lumantar loro saksi. Ing wiwitan, nalika jamané wong-wong Millerit, loro saksi iku yaiku Prajanjian Lawas lan Prajanjian Anyar, lan ing pungkasan yaiku Kitab Suci lan Roh Ramalan. Iki sababé Yohanes, kang kanthi paling sampurna nggambaraké pungkasan umaté Gusti Allah ing dina-dina pungkasan pangadilan panlitèn, dumunung ana ing pulo Patmos.

Aku, Yokanan, kang uga dadi sadulurmu, lan kanca ing kasangsaran, lan ing Kraton lan kasabarané Gusti Yésus Kristus, ana ing pulo kang aran Patmos, marga saka pangandikané Allah, lan marga saka paseksiné Yésus Kristus. Wahyu 1:9.

Latar profétis Patmos nggambarake yèn Yohanes lagi dianiaya. Panjenengané lagi dianiaya merga nampi pesen-pesen saka Rohé Allah kang mratélakaké Wahyué Gusti Yesus Kristus lumantar Kitab Suci lan Rohing Ramalan.

Panganiaya marang umat Allah ing “dina wekasan” uga digambarake ing Wahyu bab sewelas nalika loro seksi iku dipatèni ing dalan-dalan, lan saben wong padha ngrayakake patine. Ing bab sewelas, loro seksi iku yaiku Élia lan Musa. Wong loro iku wis maringi paseksi sajrone telung taun setengah, banjur dipatèni, nanging sawisé iku wong loro mau banjur diuripake maneh.

Kabèh para nabi langkung kathah ngandika ngenani dina-dina wekasan tinimbang ngrembag sajarahipun piyambak, mila manawi wonten satunggaling kitab ingkang ngandika bab dina-dina wekasan, kitab punika inggih Kitab Wahyu, papan ing pundi sadaya kitab ing Kitab Suci pepanggihan lan pungkasan. Mulané kedah wonten satunggaling “peparing” ing dina-dina wekasan ingkang dipatèni, lajeng sasampunipun kauripaken malih. Wahyu

sewelas nggambaraken sajarah Révolusi Prancis, nanging langkung langsung nggambaraken satunggaling serangan nglawan peparingipun malaékat kaping tiga ing dina-dina wekasan. Peparang lan gerakan ingkang dipratakakaken déning peparing lan gerakanipun Miller nandhang serangan punika lan pejah ing tanggal 18 Juli 2020. Miturut Wahyu sewelas, serangan punika badhé katindakaken déning kéwan ingkang munggah saking jugangan tanpa dhasar.

Lan nalika padha wis ngrampungaké paseksèné, kéwan galak kang munggah saka telenging jurang bakal perang nglawan wong-wong mau, lan bakal ngalahaké wong-wong mau, sarta matèni wong-wong mau. Lan mayit-mayité bakal gumléthak ana ing dalan kutha gedhé, kang miturut pangertèn kasukman sinebut Sodom lan Mesir, ing panggonan Gusti kita uga kasalib. Wahyu 11:8, 9.

Sadhérék Putri White maringi katrangan marang kita yèn “jurang tanpa dhasar” iku nggambaraké sawijining pawujudan anyar saka kakuwasan Iblis.

“Nalika wong-wong mau wis ngrampungaké [lagi ngrampungaké] paseksiné.’ Mangsa nalika saksi loro mau kudu medhar wangsit kanthi kasandhangan bagor rampung ing taun 1798. Nalika wong-wong mau lagi nyedhaki pungkasaning pakaryané ing kahanan kasamaran, perang bakal katindakaké marang wong-wong mau déning kakuwatan kang digambaraké minangka ‘kéwan galak kang munggah saka telenging jurang tanpa dhasar.’ Ing akèh bangsa ing Éropah, kakuwatan-kakuwatan kang mrentah ing Gréja lan Nagara wis nganti pirang-pirang abad dikuwasani déning Sétan lumantar papasinan. Nanging ing kéné katuduhaké sawijining panyingkapan anyar saka kakuwatan satanis.” *The Great Controversy*, 268.

Ana telung kakuwasan sing kaidhidentifikasi ing kitab Wahyu kang metu saka jurang tanpa dhasar; kang kapisan kasebut yaiku Islam ing Wahyu pasal sanga ayat loro, kang kapindho yaiku ateisme saka Révolusi Prancis ing pasal sewelas ayat wolu, lan kang katelu yaiku Roma modhèren ing pasal pitulas ayat wolu. “Manifestasi anyar” ing dina-dina pungkasan, sing ora mung bakal nyerang gerakan kang dilambangaké déning gerakan Millerit, nanging uga bakal nyerang jagad, yaiku kawangunan palsu saka Pekik Tengah Wengi palsu kang dikenal minangka “Woke-ism.” Woke-ism makili sawijining “manifestasi anyar saka kakuwasan Iblis” kang disangga déning antikristus Yésuit sing saiki, lan dipromosèkaké lumantar para saudagar, para pamimpin pulitik Perserikatan Bangsa-Bangsa, para wakil liberal ing gréja-gréja Protestanisme kang wis tiba ing Amerika Sarékat, lan partéy Demokrat bebarengan karo para Republik RINO sing salah sijié nyengkuyung utawa marengaké panyengkuyungan marang kabèh warna urip nyimpang saka komunitas homoseksual kaya kang dilambangaké ing pasal sewelas minangka “Sodom.” Telung kakuwasan iki sing nuntun jagad tumuju Armagedon, lan telung kakuwasan iki uga dilambangaké déning “Mesir,” pralambang ateisme lan kadonyan. Katetepaké ing sajroning anarki Révolusi Prancis, kang dadi unsur liyané saka telung kakuwasan iki kang mbentuk apa sing diarani Sister White minangka “persekutuan ala,” kabèh iki salah sijié kanthi langsung nyengkuyung utawa ngidinaké Woke-ism. Woke-ism iku tiron Iblis tumrap

kawangunan saka sepuluh prawan. Isih ana manèh sing kudu dirembug ing bab iki, nanging luwih dhisik kita kudu ngrembug sawisé patènana ing dalan kang kalakon tanggal 18 Juli 2020.

Lan uga, Para Pamaca ingkang kinurmatan, mangga mangertosa bilih kula boten gadhah panyengkuyung punapa kemawon kangge partai Republik. Boten wonten panemu politik punapa kemawon ingkang ndadosaken kula gadhah kapitadosan. Ingkang namung kula tuding punika dinamika kenabian ingkang wonten ing Amérika Sarékat, Perserikatan Bangsa-Bangsa, lan Kapapaan. Dinamika punika badhé dipunrembag kanthi langkung cetha lan mligi nalika kita wiwit ngrembag kanthi langsung kalih sungu ingkang saajar satunggal kaliyan satunggalipun wiwit taun 1798 ngantos dumugi hukum Minggu.

Woke-isme satanis sing makili sawijining Tangi Tengah Wengi palsu ndhisiki Tangi Tengah Wengi sing satemené, lan sadurungé tekan wekdal Tangi Tengah Wengi kang asli, wong-wong sing wis dipatèni ana ing lurung-lurung pungkasané bakal owah dadi salah siji: prawan bodho utawa prawan wicaksana. Mangsa nalika watak kita kaiket dadi salah siji saka rong rerenggan—yaiku rerenggan kang katemtokaké kanggo geni karusakan utawa rerenggan kanggo lumbung swarga—saiki wis tekan.

Sister White nedahaké bilih ing mangsa tundhaning rawuhipun pangantèn lanang, para prawan bodho ing sajarahipun kaum Millerite nanggapi kuciwaning pangajeng-ajeng ingkang dados ujian kanthi cara ingkang béda kaliyan para prawan wicaksana, saéngga maringi pratandha bilih tumekaning mangsa tundha punika watakipun sampun katetepaké. Nanging paseksènipun Yeremia mratélakaké dhateng kita bilih kita saged milih wangsul dhateng Allah lan Panjenenganipun boten namung badhé wangsul dhateng kita, nanging ugi badhé ndadosaké kita témbok waja tembaga ingkang kapager tumrap para durjana lan para ingkang nggegirisi, nalika kita dipun-ginakaken dados cangkempun wonten ing krisis ingkang badhé kelakon salajengipun. Ing titik kenabian punika Gusti Yésus janji badhé nglipur kita. Punika tegesipun papat babipun Yokanan ingkang dipun-papanaké wonten ing sajarah kita sapunika.

Lenga iku Roh Suci; iku watak, lan iku uga pawarta-pawarta saka Rohé Gusti Allah. Rohé Gusti Allah iku “Panglipur.” Kaya déné Gusti Allah banget anggoné nresnani jagad iki nganti maringaké Putra ontang-antingipun, lan kaya déné Gusti Yésus ngurbanaké kahanan kadewané supaya kanthi rela nampani kamanungsan kang wis Panjenengané ciptakaké dadi pérangan saka Sarirané kanggo saklawasé, mangkono uga Roh Suci kang diparingaké ing mangsa wektu iki bakal tetep nunggil karo kita ing salawas-lawasé.

Manawa kowé padha tresna marang Aku, padha netepana pepakon-pepakon-Ku. Lan Aku bakal nyuwun marang Sang Rama, lan Panjenengané bakal maringi kowé Juru Panglipur liyané, supaya Panjenengané tetep ana bebarengan karo kowé ing selawas-lawasé; yaiku Sang Rohing Kayekten; kang ora bisa ditampa déning jagad, amarga jagad ora weruh marang Panjenengané lan ora wanuh marang Panjenengané; nanging kowé padha wanuh marang Panjenengané, amarga Panjenengané manggon bebarengan karo kowé lan bakal ana ing kowé. Aku ora bakal nilar kowé tanpa

panglipur: Aku bakal rawuh marang kowé. Yokanan 14:15–18.

Pangurbanipun Roh, ing milih karsa tetep manggèn bebarengan kaliyan manungsa salawas-lawase, saajar kaliyan pangurbanipun kalih Pribadi sanèsipun saking tritunggal swarga. Mbokmenawi sami wigatinipun kaliyan pangurbanipun Roh ing kersanipun gesang wonten ing salebeting saben tiyang ingkang sampun kapitulungan awit ing salawas-lawase punika, rawuhipun “Sang Panglipur” wonten ing sajarah tartamtu punika nandhani wekdal nalika umatipun Allah kasêgel kanggé kalanggengan.

Lan aja gawe susa Sang Roh Suci kagungané Gusti Allah, kang dening Panjenengané kowé wis dimeterakaké tumeka ing dina panebusan. Epesus 4:30.

Ing sajarah nalika prasetyaning Sang Panglipur kalaksanani kanthi sampurna, yaiku sajarahing wong satus patang puluh papat ewu, Roh iku bakal “tetep manggon” ana ing kita “salawas-lawase.” Saben tiyang Kristen kang nyukupi sarat-sarat Injil nampi Roh Suci lan mulane “kapetera nganti dina panebusan,” nanging meterai iku namung nuding maju marang wektu nalika wong satus patang puluh papat ewu bakal kapetera sajrone sajarah saiki iki. Ing kitab Epesus, para wong kang kapetera nganti dina panebusan dipadakaké béda karo wong-wong kang “ngelarani” “Roh Suci.” Wong-wong iku ngelarani Roh Suci kanthi nampik nampi pawartos-pawartos saking Rohing Allah, lan kanthi mangkono nampik lenga emas. Nalika Kristus janji badhé ngutus marang kita “Sang Panglipur” “Roh kayekten” ing mangsa kuciwa punika, Panjenenganipun saèstu janji badhé masang meterai Panjenenganipun dhateng kita, lan meterai Panjenenganipun punika nggambaraken netepi dhawuh-dhawuhipun, mligi dhawuh Sabat, yaiku dina nalika Yokanan nampi wahyu lan ingkang dados perkawis ingkang badhé enggal ngadhepi jagad.

Panyegelan para prawan sing wicaksana katindakake sadurunge ujian hukum Minggu, awit ana ing kana watak para prawan sing wicaksana lan sing bodho bakal kasumurupake; lan watak iku ora tau kabangun ing sajroning krisis, nanging mung kababar. Panyegelan iku makili, ing antarane prakara-prakara liyane, sawijining owah-owahan saka pikiran Laodikia dadi pikiran Filadelfia. Masalahe yaiku manawa supaya owah-owahan mau bisa katindakake, ujian kapisan tumrap saben-saben kita yaiku supaya kanthi satemen-temene mangerteni manawa nganti saprene iki kita wus dadi wong Laodikia; sabab minangka wong Laodikia, sikap rohani kita sing utama yaiku rumangsa manawa samubarang iku becik-becik wae, nalika satemene kabeh iku salah kabeh. Sikap mau kudu disingkirake; iku salah siji saka prakara-prakara nistha sing kudu dipisahake saka kang aji.

“Sanalika umat Allah diparingi segel ing bathuke—iku dudu segel utawa tandha apa wae sing bisa katon, nanging sawijining mantep ing kayekten, becik kanthi intelektual utawa rohani, supaya padha ora bisa digoyang—sanalika umat Allah wus diparingi segel lan kapranata kanggo pengguncangan, iku bakal teka. Satemene, iku wis wiwit; pangadilan-pangadilané Allah saiki wus tumiba ing nagara, kanggo maringi pepeling marang kita, supaya kita bisa sumurup apa sing bakal kelakon.” Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 4, 1161.

“Panglipur” kang diprasetyakaké déning Gusti Yésus marang para muridé, kang nglipur wong-wong mau ing mangsa kuciwa, nuntun umat-Né marang sakèhé kayektèn, lan lumantar sawijining “mantep ing sajroning kayektèn” iku kita kasegel. “Kayektèn” kang kudu dipantepi déning umat Allah ing titik iki yaiku “kayektèn” kang kawukak saka segelé pas sadurungé mangsa probation katutup, awit “wektuné wis cedhak.” Kayektèn iku yaiku susunan sajarah sing kasimpen saka pitu gludhug, lan sajarah kang kasimpen iku nandhani sajarah ing ngendi Wahyu bab Gusti Yésus Kristus kabukak. Sajarah kang kasimpen saka pitu gludhug bakal kalakon pas ing wektu nalika “kayektèn” kang digambaraké minangka sajarah kang kasimpen iku kawukak saka segelé. Kawukaking “kayektèn” iku kang nyegel wong-wong sing nampani pesen kang sadurungé wis kasegel.

Umaté Allah disegel ana ing bathuké sadurungé gonjang-ganjinging bangsa-bangsa sing duka sing dumadi ing wektu hukum Minggu, mangkono miwiti karusakaning bangsa. Wahyu Yesus Kristus iku “pangandikaning ramalan saka” Kitab Wahyu sing wis ora kena disegel manèh, amarga wektuné wis cedhak. Iku yaiku kayektèn kang saiki kudu diwaca, dirungokaké, lan sing paling wigati ditetepi, manawa kita arep tanpa berkah.

Yudas matur marang Panjenengané, dudu Yudas Iskariot, “Gusti, kapriyé déné Paduka badhé nélakaké dhiri Paduka dhateng kawula, lan boten dhateng donya?” Gusti Yésus mangsuli lan ngandika marang dhèwèké, “Yèn ana wong tresna marang Aku, dhèwèké bakal ngugemi pangandika-Ku; lan Rama-Ku bakal ngasihi dhèwèké, lan Aku lan Rama bakal sowan marang dhèwèké, sarta yasa padunungan ana ing dhèwèké. Sing ora tresna marang Aku, ora ngugemi pangandika-Ku; lan pangandika kang kokrungu iku dudu saka Aku, nanging saka Sang Rama kang ngutus Aku. Kabeh iki wus Dakandhakaké marang kowé nalika Aku isih ana bebarengan karo kowé. Nanging Sang Panglipur, yaiku Sang Roh Suci, kang bakal diutus déning Sang Rama nganggo asma-Ku, Panjenengané bakal mulang kowé ing samubarang kabèh, lan ngélingaké kowé marang samubarang kabèh kang wus Dakandhakaké marang kowé.” Yokanan 14:22–26.

Kanggo wong-wong kang netepi pesen kang lagi kabukak segelé, prasetyané yaiku manawa Sang Panglipur bakal “mulang” marang kita “sakabèhé prakara” “apa waé” kang wis kapangandikakaké déning Gusti Yésus “marang kowé.” Iki yaiku prasetyan kang kawujud marang para murid ing Émaus lan sawisé iku marang sewelas murid. Nalika Sang Kristus nyirnakaké astané saka mripat para murid Émaus kang “kasirep,” lan sawisé iku “mbukak” “pangretiné” para sewelas murid supaya padha bisa kanthi sampurna “mangerti Kitab Suci,” Panjenengané lagi nyathet sawijining prasetyan tumrap wong-wong kang urip ing “wektu pungkasan” kang bakal bali saka kuciwane, mratobat saka kaanané Laodikia, lan nampani “kayektèn.” “Sang Panglipur” ing “wektu pungkasan” bakal “ngélingaké manèh marang” kita “sakabèhé prakara” nalika Panjenengané mulang marang kita “sakabèhé prakara.” Kaya dene wigatiné nalika Panjenengané ngélingaké manèh marang kita kayektèn-kayektèn biyèn nalika Panjenengané mulang marang kita sakabèhé prakara, Panjenengané uga bakal “nunjukaké marang kita prakara-prakara kang bakal kelakon.”

Nanging Aku ngandhani kowe satemene; luwih becik tumrap kowe manawa Aku lunga: awit manawa Aku ora lunga, Sang Panglipur ora bakal rawuh marang kowe; nanging manawa Aku mangkat, Aku bakal ngutus Panjenengane marang kowe. Lan manawa Panjenengane wus rawuh, Panjenengane bakal ndhawuhake kaluputan donya bab dosa, bab kabeneran, lan bab paukuman: bab dosa, amarga padha ora pracaya marang Aku; bab kabeneran, amarga Aku lunga marang Rama-Ku, lan kowe ora bakal weruh Aku maneh; bab paukuman, amarga panggedhene donya iki wus kaadili. Isih akeh prekara kang kudu Dakandhakake marang kowe, nanging saiki kowe durung bisa nanggung. Nanging manawa Panjenengane, yaiku Roh kayekten, wus rawuh, Panjenengane bakal nuntun kowe menyang sajroning sakehing kayekten: awit Panjenengane ora bakal ngandika saka sarirane piyambak; nanging apa bae kang dirungu, iku kang bakal diandharake: lan Panjenengane bakal mratelakake marang kowe prakara-prakara kang bakal kelakon. Panjenengane bakal ngluhurake Aku: awit Panjenengane bakal nampani saka kagungan-Ku, lan bakal mratelakake iku marang kowe. Yokanan 16:7–14.

Ing wekdal punika Sang Panglipur badhé “nuntun” kita dhateng “kayekten,” “mulang kita samukawis,” kalebet “prakara-prakara ingkang badhé dumados,” awit ing wekdal punika Gusti Yesus taksih gadhah “sawatawis prakara kang arep diucapaké marang” kita. Prakara-prakara punika, sanadyan punika prakara-prakara saking “pangéling-éling” kita, “prakara-prakara ingkang badhé dumados,” utawi kathah “prakara” ingkang taksih badhé Panjenengané “ucapaké” marang kita, punika ingkang mètèngi kita tumrap mangsa krisis ingkang badhé rawuh. Mekaten punika kalampahan, awit kayektenipun nggambaraken pangwaos nitahakenipun. Panjenenganipun mètèngi kita sadèrèngipun krisis ingkang badhé rawuh, awit Panjenenganipun karsaa supados kita sampun kapratelakaken rumiyin bab mangsa panganiaya ingkang paling ageng dhateng umating Panjenenganipun ingkang nate dumados wonten ing sajarah suci. Panganiaya punika kanthi mirunggan nandhesaken bilih tembung-tembung lan tumindak-tumindak ingkang sampun kita lampahi ing jaman kapengker badhé kaèlingi lan dipunginakaken nglawan kita, kadosdene tembung-tembung Kristus dipuntwistakaken nglawan Panjenenganipun. Nanging mekaten, kita kedah ngaturaken pawartos punika dados paseksen nglawan pambrontakanipun, kados ingkang dipunlambangaken déning Yehezkiel lan Kristus.

Padha élinga tembung kang wus Dakucapaké marang kowé: Abdi ora ngungkuli bendarané. Manawa wong-wong mau wus nganiaya Aku, mesthi iya bakal nganiaya kowé uga; manawa wong-wong mau wus netepi pangandika-Ku, mesthi iya bakal netepi pangandikamu uga. Nanging samubarang iki kabèh bakal ditandukaké marang kowé awit saka asma-Ku, marga wong-wong mau ora wanuh marang Panjenengané kang ngutus Aku. Saupama Aku ora teka lan ora ngandika marang wong-wong mau, mesthiné wong-wong mau ora duwe dosa; nanging saiki wong-wong mau ora duwe alesan kanggo nutupi dosané. Sing sengit marang Aku, sengit marang Rama-Ku uga. Saupama Aku ora nindakaké ana ing antarané wong-wong mau pakaryan-pakaryan kang durung tau ditindakaké déning wong liya, mesthiné wong-wong mau ora duwe dosa; nanging saiki wong-wong mau wus padha ndeleng lan sengit, marang Aku lan marang Rama-Ku. Nanging iki kelakon, supaya kayektènana tembung kang katulis ana ing Toraté

wong-wong mau: Wong-wong mau sengit marang Aku tanpa sebab. Nanging manawa Sang Panglipur rawuh, kang bakal Dakutus marang kowé saka ing Rama, yaiku Sang Rohing Kayektèn kang miyos saka Rama, Panjenengané iku bakal neksèni bab Aku. Yokanan 15:20–26.

“Rohing kayekten,” kang iku “Sang Panglipur,” bakal “maseksi bab” Kristus, kang iku “kayekten.” Lan “kayekten” iku Alpha lan Omega, kang kapisan lan kang pungkasan, kang wiwitan lan kang wekasan. Sajarah kang kasimpen saka pitu gludhug, kang saiki lagi dibukak segelé, iku pesen panyegelan tumrap wong satus patang puluh papat ewu. Sawisé 18 Juli 2020, Yérémia maringi sawijining tuladha manawa kita bisa milih bali marang Panjenengané kang dhisik nresnani kita. Ing ngrampungaké pagawean bali mau, kita nduwèni tanggung jawab kanggo misahaké barang kang aji saka kang nistha. Manawa kita nggarap kawilujengan kita, kanthi wedi lan gemeter, lan ngrampungaké pagawean iku, kita bakal kaségel lan enggal lumebu ing krisis kang paling agung sajroning sajarah bumi. Kita uga bakal oleh hak istimewa kanggo ngalami sajarah kang para nabi, para ratu, lan para wong mursid wis ngarep-arep kanggo nyumurupi.

Wong-wong sing nindakaké pakaryan iku lan banjur bali “bakal lumaku ana ing pepadhang kang metu saka dhamparing Allah,” lan lumantar “piranti para malaékat bakal ana sesambungan kang tetep antarané swarga lan bumi,” yaiku tata laksana sesambungan kang kasebut ana ing ayat pambuka kitab Wahyu.

Ora ora kabèh wong ing donya iki wis mèlu ing sisihé mungsuh nglawan Allah. Ora kabèh wis dadi ora setya. Isih ana sawatara cilik wong-wong kang setya lan bener marang Allah; awit Yokanan nulis: ‘Iki wong-wong sing netepi pepakoné Allah lan imané Gusti Yésus.’ Wahyu 14:12. Ora suwé peperangan bakal ditindakake kanthi sengit banget antarané wong-wong sing ngabdi marang Allah lan wong-wong sing ora ngabdi marang Panjenengané. Ora suwé samubarang kabèh sing bisa diguncang bakal diguncang, supaya samubarang kang ora bisa diguncang iku tetep lestari.

“Setan iku sawijining murid Kitab Suci kang sregep. Panjenengané ngerti yèn wektuné wus cendhak, lan ing saben titik panjenengané ngupaya nglawan pakaryané Gusti ana ing bumi iki. Ora mokal kanggo maringi gambaran apa waé bab pengalaman umat Allah kang bakal isih urip ana ing bumi nalika kamulyan swarga lan pengulanganing panganiaya-panganiaya jaman biyèn kawengku dadi siji. Wong-wong mau bakal lumaku ana ing pepadhang kang medal saka dhamparé Allah. Lumantar para malaékat bakal ana sesambungan kang tanpa kendhat antarané swarga lan bumi. Lan Setan, kang kabunder déning para malaékat ala, lan ngaku dadi Allah, bakal nindakaké mujijat warna-warna, kanggo ngapusi, manawa bisa, para pinilih piyambak. Umaté Allah ora bakal nemu kaslametané ana ing nindakaké mujijat, awit Setan bakal niru mujijat-mujijat kang bakal katindakaké. Umat Allah kang wus kabukten lan kaudi bakal nemu kakuwatané ana ing pratandha kang kasebut ana ing Exodus 31:12–18. Wong-wong mau kudu jejeg ana ing Sabda kang gesang: ‘Ana tulisané.’ Mung iki dhasar siji-sijiné kang ing sandhuwuré wong-wong mau bisa jejeg kanthi aman. Wong-wong kang wus nglanggar prejanjiané karo Allah, ing dina iku bakal tanpa Allah lan tanpa pangarep-arep.”

Para panyembahing Allah bakal mligi katandhani déning pakurmatané marang dhawuh kaping papat, awit iki minangka tandha panguwasa nitahaké Allah lan paseksèn tumrap hak kagungané Panjenengané kanggo nampa ajrih-asih lan pakurmataning manungsa. Wong-wong duraka bakal katandhani déning upayané kanggo ngrubuhaké tenger pangéling-éling marang Sang Nitahaké lan ngluhuraké pranatané Roma. Ing prakara pasulayan iki, kabèh jagading Kristen bakal kapérang dadi rong golongan gedhé, yaiku wong-wong kang netepi dhawuh-dhawuhe Allah lan pracayané Gusti Yésus, lan wong-wong kang nyembah kéwan mau lan recané, sarta nampani tandhané. Sanadyan gréja lan nagara bakal nyawijèkaké pangwasané kanggo meksa kabèh wong, “cilik lan gedhé, sugih lan mlarat, merdika lan abdi,” supaya nampani tandhaning kéwan iku, nanging umat Allah ora bakal nampani iku. Wahyu 13:16. Nabi saka Patmos mirsa “wong-wong kang wus menang ngungkuli kéwan iku, lan recané, lan tandhané, lan cacahé jenengé, padha ngadeg ana ing segara kaca, nyekel clempungé Allah,” lan padha ngidungaké kidungé Musa lan Sang Cempen. Wahyu 15:2.

“Pacoban lan panggodhèn kang nggegirisi ngentèni umat Allah. Roh peperangan lagi ngudhak-udhaki bangsa-bangsa saka siji pucuking bumi tekan pucuk liyané. Nanging ana ing satengahing mangsa kasangsaran kang lagi arep rawuh,—mangsa kasangsaran kang ora tau ana wiwit ana bangsa,—umat pilihaning Allah bakal tetep jejeg tanpa kegoyah. Iblis lan bala pasukané ora bakal bisa numpes wong-wong mau, amarga para malaékat kang unggul ing kasektèn bakal ngreksa wong-wong mau.” Testimonies, volume 9, 15–17.

Pantes dipunmangertosi bilih pérangan punika minangka pungkasaning satunggaling bab ingkang kawiwitan wonten ing kaca sewelas saking Testimonies jilid sanga, ingkang saged dipunmangertosi minangka nggambaraken sangang-sewelas. Ugi pantes dipunpratosisi bilih irah-irahanipun ngrembag bab rawuhipun Sang Penganten Kakung, lan ugi tumuju dhateng bagan-bagan Habakkuk, ing ngriku Paulus njupuk ayat ingkang dipunsurat piyambakipun wonten ing kitab Ibrani. Wiwitaning bab punika maringi tandha dhateng sajarah ingkang kawiwitan ing tanggal 11 September 2001, kalih loh prasetyan saking ramalan ingkang dipunbetahaken wonten ing wiwitaning Adventisme, lan bilih irah-irahanipun punika krisis pungkasan, ingkang mratelakaken Seruan Tengah Wengi ingkang pungkasan. Pungkasaning bab punika sarujuk kanthi sampurna kaliyan wiwitanipun, awit wiwitan lan pungkasan sami ngrembag krisis pungkasan.

“Bagéan 1—Kanggo Rawuhipun Sang Raja”

“Amung sawatara mangsa maneh, Panjenengane sing bakal rawuh iku mesthi rawuh, lan ora bakal kendhat anggone ngenteni.” Ibrani 10:37.

“Krisis Pungkasan”

“Kita sami gesang ing wekdaling pungkasan. Tetingalan pratandha-pratandha jaman ingkang enggal kalampahan nyatakake bilih rawuhipun Kristus sampun celak sanget. Dina-dina ingkang kita lampahi punika kebak kasakralan lan wigati. Rohing Allah sethithik-sethithik, nanging mesthi, saweg kasingkiraken saking bumi. Pageblug lan

paukuman sampun wiwit tumiba dhateng para tiyang ingkang ngremehake sih-rahmatipun Allah. Bebaya lan bilai ing dharatan saha ing seganten, kawontenaning masarakat ingkang boten mantep, wekering perang, punika sadaya dados pratandha ingkang nggegirisi. Punika sami ngramalaken prekawis-prekawis ingkang badhe dumugi kanthi agenging teges ingkang paling luhur.” Testimonies, volume 9, 11.

Manawa kita mratobat lan nampi peparinging luhur dadi “tutuk”-Né Gusti Allah kaya kang dipratandhakaké déning Yérémia, kita bakal enggal melu ing pangimpunan agung kang pinunjul piyambak sajroning sajarah suci.

Panjenengané uga ngandika marang wong-wong mau tembung-tembung pangarep-arep lan panglipur. “Aja nganti atimu guncang,” pangandikané; “kowé pracaya marang Allah, pracayaa uga marang Aku. Ing dalem ing omahé Ramaku ana akèh papan panggonan: manawa ora mangkono, mesthi wis Dakwedharaké marang kowé. Aku lunga kanggo nyawisaké panggonan tumrap kowé. Lan manawa Aku lunga lan nyawisaké panggonan tumrap kowé, Aku bakal rawuh maneh lan nampani kowé marang Aku piyambak; supaya ing ngendi Aku ana, kowé iya padha ana ana ing kono. Lan menyang ngendi Aku lunga kowé padha ngerti, lan dalané iya padha ngerti.” Yohanes 14:1-4. Marga saka kowé Aku rawuh ing donya; kanggo kowé Aku wis nyambut-gawé. Nalika Aku lunga, Aku isih bakal tetep nyambut-gawé kanthi temen-temen tumrap kowé. Aku rawuh ing donya kanggo ndudukaké Aku dhéwé marang kowé, supaya kowé padha pracaya. Aku lunga marang Ramaku lan Ramamu kanggo nyambut-gawé bebarengan karo Panjenengané tumrap kabecikanmu.

“Satemen-temene, satemen-temene, Aku pitutur marang kowe, sing pracaya marang Aku, pagawean-pagawean kang Daklakoni iku iya bakal dilakoni déning dhèwèké uga; malah pagawean-pagawean kang luwih agung tinimbang iki bakal dilakoni déning dhèwèké; awit Aku lunga marani Rama-Ku.’ Yokanan 14:12. Kanthi pangandika iki, Kristus ora ngemu teges manawa para murid bakal nindakaké upaya-upaya kang luwih luhur tinimbang kang wis katindakaké déning Panjenengané, nanging manawa pakaryané bakal nduwèni ukuran kang luwih gedhé. Panjenengané ora mung ngandharaké bab nindakaké mukjijat, nanging bab samubarang kabèh kang bakal kelakon ing sangisoré pangwasané Roh Suci. ‘Manawa Sang Panglipur rawuh,’ pangandikané, ‘kang bakal Dakutus marang kowé saka Rama, yaiku Rohing kayektèn, kang medal saka Rama, Panjenengané bakal neksèni bab Aku; lan kowé uga bakal dadi seksi, awit kowé wis padha nunggil karo Aku wiwit wiwitan.’ Yokanan 15:26, 27.”

Kanthi nggumunake, tembung-tembung iki kaleksanan. Sawisé tumuruning Roh Suci, para murid kapenuhan katresnan kang mangkono gedhéné marang Panjenengané lan marang wong-wong kang marga saka iku Panjenengané seda, nganti ati-ati luluh déning tembung-tembung kang padha diucapake lan pandonga-pandonga kang padha kaaturake. Wong-wong iku padha ngandika ana ing kakuwasaning Roh; lan ana ing sangisoré pangaribawané kakuwasan iku, èwonan wong padha mratobat.” Kisah Para Rasul, 21, 22.